

Folketingets Socialudvalg
Christiansborg

Afdelingen for grundskole og
folkeoplysning

Frederiksholms Kanal 26
1220 København K
Tlf. 3392 5600
Fax 3392 5302
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20-45-30-44

Svar på spørgsmål 68 (Alm. del):

17-12-2010

I brev af 9. november 2010 har udvalget efter ønske fra Anne Baastrup (SF) stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 68:

"Ministeren bedes redegøre for, om det er indenfor rammerne af lovgivningen, at en dreng med Downs Syndrom, hvis forældre er skilt, men har fælles forældremyndighed, der er bevilget transport om morgenen fra moderens bopæl til sin skole, ikke kan få bevilget kørsel fra faderens adresse til skolen om morgenen, fordi denne adresse ikke er barnets folkeregisteradresse, og hvis kommunens afgørelse ligger indenfor rammerne af lovgivningen, vil ministeren da tage initiativ til at ændre loven, så der kan bevilges transport fra begge forældre ved skilsmisse, uanset folkeregisteradresse."

Svar:

Folkeskolelovens regler om kommunalbestyrelsens befordringspligt findes i lovens § 26 og den tilhørende bekendtgørelse om befordring af elever i folkeskolen.

Det fremgår heraf, at i de tilfælde, hvor en elev efter folkeskoleloven har ret til befordring mellem skole og hjem, er kommunalbestyrelsen alene forpligtet til at yde befordring til en enkelt bopæl, selv om eleven bor på skift hos far og mor.

Hvis begge forældre bor i skoledistriktet, kan de selv vælge, til hvilket af de to hjem - altså kun til det ene - befordringen skal ske. Hvis det kun er den ene af forældrene, der bor i skoledistriktet, gælder kommunens befordringsforpligtelse til dette hjem. Kommunen er ikke forpligtet til at yde befordring til det andet hjem.

Hvis befordringen til det ene hjem kan benyttes, også når eleven bor i det andet hjem, mister eleven dog ikke retten til at benytte den etablerede befordringsordning.

Kommunalbestyrelsen har i øvrigt mulighed for at yde befordring i videre omfang, end det der er fastsat efter folkeskoleloven og bekendtgørelsen. Denne mulighed kan fx bruges, hvis kommunen ønsker at fremme et særligt søgemønster til en skole.

Folkeskoleloven indeholder ikke særlige regler om befordring af elever med behov for specialundervisning.

Socialministeriet har oplyst følgende:

”Ifølge servicelovens § 41 skal kommunalbestyrelsen yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse.

Det er en betingelse for dækning af merudgifter efter servicelovens § 41, at merudgifterne er en direkte følge af barnets funktionsnedsættelse, og at udgifterne ikke kan dækkes efter anden lovgivning.

Der skal altså fx ydes dækning af merudgifter til befordring af et barn med en funktionsnedsættelse, der forsørges i hjemmet, i tilfælde, hvor barnet i videre omfang end normalt og som en direkte følge af den nedsatte funktionsevne skal befordres til og fra skole eller andet uddannelsessted. Det gælder dog kun i det omfang, udgifterne ikke kan dækkes efter anden lovgivning, herunder Undervisningsministeriets regler.

Det er barnets opholdskommune, der skal behandle ansøgninger om dækning af merudgifter efter servicelovens § 41, også i tilfælde hvor forældrene har fælles forældremyndighed, og hvor den forælder, der søger om hjælp, har en anden opholdskommune end barnet.”

Jeg har ikke aktuelle overvejelser om at ændre folkeskoleloven på dette område.

Med venlig hilsen

Tina Nedergaard